

Aveam o treabă amândoi

Samoila

Copil fiind,
Mergeam cu vaca
Și,
Recitând din Odissea
Versuri lungi
Despre Itaca,
Priveam atent
Cum aduna,
Săraca,
Iarbă aspră de pe lunci,
Trăgând cu ochiul,
Din când în când,
La cel ce o păzea
Atunci.
Aveam o treabă
Amândoi,
Eu să păzesc o fabrică
Fermecătoare,
Cu ochii blânzi
Și gura mare,
Iar ea, în țâța ei,
Albită de atâta soare,
S-adune laptele vărsat
În florile de pe cărare.
Smerit,
Priveam spre cer
Și mă-ntrebam,
Așa-ntr-o doară,
Ca omul pasager,
Să urc la El
Găsi-voi eu vro scară?